

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נדרים

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ח קונם יין

גמ' ס. - סב:

שבת, שביעית בכלל שבוע שעבר

קונם היום = עד שתחשך - ר' ירמיה ב"א - ולכשתחשך צריך שאלת חכם [שלא יטעו כשאמר "יום אחד", מקיים נדר כמקטיר בבמה]

א' דר"ח בכלל חודש הבא [ר"ן - לשון בנ"א]

קונם יום - ספק אי כהיום או כיום א' (מעל"ע) (ר"ן - להל' לחומרא)

יובל - לרבנן בכלל שעבר, לר"י להבא

עד הפסח = עד שיגיע

עד שיהא = עד שיצא בזמנו ידוע, עד שיגיע באין קצבה (קציר, בציר, קיץ)

ר"י - יין עד שיהא פסח, אוכל עד שיהא יו"כ, ר' יוסי בר"י - שום עד שיהא שבת = עד ליל [כוונתו עד שדרך לאכול] (לרמב"ן רבנן חולקים [לא הוי אומדנא דמוכח] (ורא"ה חולק))

עד פני הפסח - ר"מ - עד שיצא [מעיל נפשי' לספיקא] בזמנו קבוע
ר' יוסי (ר"ן ורמב"ם להל') - עד שיגיע [לא מעיל נפשי' לספיקא]

פירות הקיץ - ת"ק - רק תאנים [נקצץ ביד], רשב"ג - וענבים [נקצץ ביד כשנתייבשו]

הוקפלו רוב המוקצעות אין גזל, מעשר; ור' יוסי בר"י החמיר

{ ר"ט - אוי לי שנשתמשתי בכתרה של תורה; למוד מאהבה וסוף הכבוד לבא }

רבא - מותר לת"ח לומר ת"ח אני להקדים דינו, להפטר ממס, ולומר אני עבד לעובדי אש להפטר ממס
[אברוחי ארי (ר"ן - ולבו לשמים - ה' אש אוכלה)]

ר"ן

י"מ בעומד בשבת (או שביעית) ואמר שבת זו דאסור בכל השבוע הבא וגם יום השבת שעומד בה, לר"ן - רק אסור בשבת ושביעית שעומד בהן

תענית א"צ התרה כשתחשך - דידוע דינו, רשב"א - דמתסר מתחלת היום ולא דמי ל"יום אחד"

תענית יום אחד, נתכוון לתענית שאמרו חכמים - מעמוד השחר עד שתחשך

נדר מצוה א"צ שאלה משתחשך

ב' דר"ח - כותב בשטר ביום ב' לחודש, ומחרתו יום ג', ואל"ה הוי מוקדם

רשב"א בשם תוס' ור"ת - בגיטין וכתובה יחמיר ויכתוב ג"כ ביום ל' תשרי שהוא ר"ח חשון

הרמב"ן פסק בסוגיא דקידושין דלר' יוסי עד פני משמע עד דמתפני - שיצא

גמ' סב: - סג:

הכל לפי מקום נדרו

עד הגשמים - ת"ק - עד שתדרד רביעה שניה [ר"ן - הול"ל גשם ולטפויי קאתי]
רשב"ג - עד שיגיע זמנה (כ"ג חשון)

עד הגשם - לכו"ע עד שיגיע זמן [לר"ן - רביעה שניה] [ר"ן - אין התחלת זמנו קבוע - לא מחית לספיקא]
ר"ן - אחרים פירשו - רביעה ראשונה - לת"ק עד שתדרד, לרשב"ג זמן

עד שיפסקו גשמים - ר"מ - עד שיצא ניסן, ר"י - עד שיעבור הפסח

ר"י (ר"ן להל') - סתם אדר = אדר א'; ר"ן ל"ג במשנתנו - שני אדרים = חדש א'
ר"מ - = אדר ב' אא"כ לא ידע בשעת נדרו שנתעבר

יכול לבטל נדר ע"י זהו כבודי (לר"ן - ירו' - ור"מ חולק); כאילו נתקבלתי, ור"מ חולק

ר"ן סג.

"שנה אחת" - אין חודש העיבור בכלל, דאם לא נהג באסורו שנה זו משלים לשנה הבאה הפשוטה
רשב"א - אפי' אומר "שנה אחת מיום זה". ור"ן חולק כל שקדם נדר \ שכירות לחודש העיבור.
ור"ן חוכך דאפי' "שנה אחת" אסור בעבורה דמשמע "שנה זו", ואין תשלומין דחל מיד.